

[Jytte Andersen]

Vi går meget gerne ind i arbejdet for at imødegå kommende paradoksproblemer, men vi siger, at de mange arbejdsgivere, der ikke kan få beskæftigede, indskrænker sig til 5.455. Og i den forbindelse siger vi, at det er ikke et problem af en størrelsesorden, der kan begrunde, at vi skal ændre hele vores uddannelsessystem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Lone Dybkjær sagde, at tendenserne i kurveforløbet for beskæftigelsen var for opadgående, og at det skulle vi være glade for. Det er vi også.

Det, jeg troede vi skulle diskutere i dag, var de arbejdsløses vilkår, og hvordan eventuelle forringelser, der er sket, og eventuelt kommende forringelser vil ramme de arbejdsløse. Her er tendenserne for de arbejdsløse, at dækningsgraden – og vel at mærke også købekraften – er for stadigt nedadgående og kraftigt for nedadgående, hvilket de 2 pct.s forhøjelse på ingen måde kan ændre retningen af. Her mærker jeg mig, at regeringen accepterer den nedadgående kurve for arbejdsløses købekraft, det vil sige, at regeringen mener, at de arbejdsløses vilkår fortsat skal have en nedadgående kurve, for at udtrykke det på den måde.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til den sidste ordfører vil jeg sige, at det, vi skal diskutere i dag, formentlig er det, der står i forespørgslen. Det mener jeg er almindelig procedure. Der står: »Hvilke oplysninger kan ministeren give om regeringens planer om yderligere nedskæringer for de arbejdsledige?«. Det er udgangspunktet for diskussionen. På det punkt har jeg forstået at der ikke er nogen planer. De radikale har heller ingen planer, og dermed burde den debat være færdig.

Det er ikke alle mulige andre ting, vi har valgt at diskutere. Man kan godt tage dem ind, men det, der skal diskuteres, er vel det udgangspunkt for forespørgslen, der står her. Ellers måtte den have haft en anden ordlyd; det er i hvert fald det, vi har været indstillet på at diskutere.

Når det er sagt, så har vi også sagt, at vi naturligvis skal diskutere de arbejdsløses vilkår.

Så vil jeg godt sige til fru Jytte Andersen: om tallet er 5.000 eller det er noget andet, skal jeg ikke blande mig i. Der er et paradoksproblem. Vi tror, der kommer et stigen-der paradoksproblem. Vi tror navnlig, der kommer et meget stort paradoksproblem, hvis vi skal til at løse de virkelig alvorlige problemer, der ligger i, at vi ikke har en tilstrækkelig stor eksport, for et af de steder, hvor der virkelig er paradoksproblemer, er, når det drejer sig om at skaffe eksportmedarbejdere.

Men det er da ikke min forestilling, at vi skal lave hele uddannelsessystemet om af den grund. Det kan man nu heller ikke for 125 mill. kr., når det også skal løse forskellige andre ting end paradoksproblemet. Men jeg mener godt, vi kan lave nogle tiltag, og jeg mener, det er vigtigt, at vi sætter ind på nogle punkter, som er centrale, også med hensyn til, hvad de fører med sig, altså hvis der blev ansat personer. Noget af det, der kunne betyde noget, var, at man f.eks. fik styrket eksportsektoren, også med hensyn til uddannelse af folk.

Jeg forstod på den lille ordveksling, at det var uklart, det, jeg sagde om det sociale system. Det, jeg markerede med at sige, at folk ikke var gået over i det sociale system, er, at der jo ikke er nogen, der vil gå over i det sociale system på førtidspension eller fast bistandsydelse el.lign., så længe man kan oppebære den maksimale dagpengeydelse, og det kan man jo fortsat.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Elisabeth Bruun Olesen har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg mærkede mig, og det må så være med glæde, at regeringen ingen ideer har om yderligere nedskæringer for de arbejdsløse, og at det har de radikale heller ikke.

Men så må jeg spørge, om det, man har kunnet læse bl.a. i Børsen om, at reglerne for de supplerende dagpenge skal omformuleres på en sådan måde, at 26 ugers reglen også kommer til at gælde for de supplerende dag-